

[Rager.]

hvad jeg kender til ham, have været meget bedre egnet til det. Og jeg beklager blot, at det ærede Medlem ikke havde lidt mere Fart paa.

Nu siger det ærede Medlem: Oplysningerne kunde vi ikke bruge, for de var fra Marts 1935. I Marts 1935 blev der stillet et Program op med Hensyn til de Arbejder, der kunde tænkes udført; der var Anlæg af Cykelstier rundt om i Landet, der var disse Skovveje, der var en Række kommunale Arbejder i Nærheden af København og Frederiksberg o. s. v., som den højtærede Minister har gjort Rede for i Dag. Nu siger det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen: Men naar vi er henne i November Maaned, vil vi rigtignok have nogle andre Arbejder, de Oplysninger er ikke gode nok. Det kan jeg ikke forstaa. Der er ikke anlagt nogen af Cykelstierne, der er ikke anlagt nogen af Skovvejene, der er ikke skaaret nogen af Bakkerne igennem, der er ikke gjort noget. Man kan da ikke forlange, at Ministeriet hvert halve Aar skal kunne pege paa for 60 Mill. Kr. nye Arbejder! Jeg synes, at denne Indvendning er i høj Grad overfladisk.

Det ærede Medlem kunde have sagt: Jeg vilde have haft, at det skulde have været mere grundigt underbygget i de enkelte Tilfælde. Der ved vi jo, hvad den højtærede Socialminister sagde; og nu traf jeg altsaa det, som det ærede Medlem egentlig vilde have sagt — men det blev ikke sagt.

Men denne grundigere Underbygning, vil jeg sige, forekommer det mig ikke der var Nødvendighed for at fremskaffe i Øjeblikket, hvor Rammeloven endnu ikke er vedtaget. Den højtærede Minister har paa Grundlag af de sagkyndiges Udtalelser, som staaar til hans Disposition, givet os en nogenlunde Oversigt over, hvad der kunde anvendes, for at vi derigennem kunde faa et Begreb om, hvor meget der stod til Raadighed af Arbejdsmængde. Hvis der kun havde staaet netop det Beløb, som er fastsat i Loven, vilde man maaske nok være betænkelig ved at bevilge et saa stort Beløb, for saa vilde man jo sige: noget af det er sikkert ikke saa godt, vi skal jo ikke skrabe Bunden helt. Men det viste sig, at der var en Del Arbejder at vælge imellem; der kunde skydes ud, og meget nyt kunde være kommet til.

Det har ikke Spor af Interesse at faa yderligere Oplysninger paa dette Punkt for at vedtage Loven. Det, vi skal bestemme i Loven, er Betalingsvilkaar, Arbejdsvilkaar og al den Slags. De Oplysninger, der er

givet, er fuldt tilfredsstillende som Grundlag for at vedtage Lovforslaget.

Jeg vil derefter gerne med Hensyn til Spørgsmaalet om Pligten til at tage Arbejde efter denne Lov, da der blev gjort Bemærkninger derom dels af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, dels af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, i Stedet for at fremsætte en længere Udtalelse derom henvise til, at dette Spørgsmaal blev rejst af mig ved Lovforslagets Behandling i Fjor. Jeg henviser til Folketingstidenden for 1934—35, Sp. 4193 nederst og følgende, hvor jeg havde dette Spørgsmaal fremme, og hvor jeg i øvrigt gjorde opmærksom paa, at nu maatte man jo, da Administrationen skulde træffe Bestemmelser om, hvem der skulde tage saadant Arbejde, passe paa paa Grund af disse Konsekvenser, at Administrationen f. Eks. ikke paalagde Folk, der som Følge deraf vilde blive paalagt en Række Udgifter, at tage saadant Arbejde, hvis de i Virkeligheden ikke kunde staa sig ved det. Og saa vil jeg henvise til den daværende Socialministers, den nuværende højtærede Justitsministers Svar, der findes i samme Folketingstidende Sp. 4245 og følgende, hvor Hr. Steincke gjorde mig opmærksom paa, at mine Betæneligheder behøvede jeg ikke at nære i Henhold til Bemærkningen i § 4, 2det Stykke, men i øvrigt udtalte sig, netop som jeg har antydnet her i Dag.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger til mig: Er det da det ærede Medlems Mening, at denne Lov skal gives for at tvinge Mennesker i Arbejde? — saa vil jeg sige: Nej, men det er en naturlig Følge af Loven, at man gør nogle Mennesker, der har været arbejdsløse længe, den Tjeneste at anvise dem Arbejde. Dette er ikke at tvinge dem i Arbejde, for man maa gaa ud fra og have Lov til at vente, at ethvert Individ i Samfundet, der i alt Fald vil forvente Samfundets Hjælp, ogsaa vil gaa i Arbejde. Tvangsmomentet kommer frem, i det Øjeblik man vil benytte sig af det paagældende Samfundsindivids dårlige Stilling til at paatvinge ham Arbejde til en lavere Pris end den, som ellers andre med ham ligestillede i Uddannelse og fagforeningsmæssig Stilling har og kan faa.

Derfor er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, naar han over for det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Betaling siger: Dette er Tvangsarbejde. Men jeg tror paa samme Maade, jeg kan regne med, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen er enig med mig, naar jeg siger: